

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **B.**, so sídlom v **T.**, zastúpenej JUDr. **P. T.**, advokátom v **B.**, proti žalovaným **1/ M.**, so sídlom v **T.**, zastúpenému prof. JUDr. **P. V.**, CSc., advokátom v **K.**, **2/ P.**, so sídlom v **T.**, zastúpenej Mgr. **Š. J.**, advokátom v **K.**, **o určovacej žalobe**, vedenej na Okresnom súde Trebišov pod sp. zn. 2 C 43/2010, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 15. marca 2011 sp. zn. 6 Co 17/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému 1/ trovy dovolacieho konania v sume 92,91 € na účet prof. JUDr. **P. V.**, CSc. do 3 dní.

Žalovanej 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Trebišov uznesením zo 7. decembra 2010 č.k. 2 C 43/2010-193 návrh žalobkyne na zmenu žaloby nepripustil, návrhom žalovaných 1/, 2/ na zastavenie konania nevyhovel (pokladal ich za nedôvodné). Rovnako nevyhovel ani návrhu žalovanej 2/ na zrušenie uznesenia o nariadení predbežného opatrenia (súd nezistil dôvody na jeho zrušenie). Rozhodnutie odôvodnil okrem iného tým, že predmetom tohto konania je určenie neplatnosti podnájomnej zmluvy z 30. novembra 2006 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným 1/, určenie neplatnosti nájomnej zmluvy z 20. augusta 2007 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovanou 2/, a určenie neplatnosti nájomnej zmluvy z 22. septembra 2004 uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovanou 2/ (uznesením z 29. januára 2010 č.k. 2 C 14/2010-166 vylúčené na samostatné konanie). Podaním doručeným okresnému súdu

12. mája 2010 žalobkyňa navrhla, aby súd pripustil zmenu návrhu v nasledujúcom znení : Žalovaný 1/ je povinný poskytnúť žalobkyni v P. v k. ú. M. bod napojenia elektrického prúdu na južnej stene budovy S. a to vrátane trafostanice a bod napojenia elektrického prúdu na východnej stene budovy S. a to vrátane trafostanice, to všetko s výkonom minimálne 1,36 MW. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní strpieť, aby si žalobkyňa vybrala dodávateľa elektrickej energie za účelom odberu elektrickej energie v P. v k. ú. M.. Žalovaní 1/, 2/ sú povinní strpieť, aby žalobkyňa za účelom odberu elektrickej energie v P. v k. ú. M. uzavrela zmluvu o združenej dodávke elektriny a zmluvu o pripojení do distribučnej sústavy. Súd návrhu žalobkyne na pripustenie zmeny návrhu nevyhovelo, pretože dospel k záveru, že výsledky doterajšieho konania by nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu (§ 95 ods. 2 O.s.p.).

Krajský súd v Košiciach uznesením z 15. marca 2011 sp. zn. 6 Co 17/2011 odmietol odvolanie žalobkyne. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa podala odvolanie v časti výroku, ktorým súd prvého stupňa nepripustil zmenu návrhu a s poukazom na § 201, § 202 ods. 3 písm. f/, § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ho ako neprípustné odmietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Navrhla, aby dovolací súd zmenil uznesenie odvolacieho súdu tak, že pripustí zmenu návrhu. Prípustnosť dovolania vyvodzovala z § 237 písm. f/ O.s.p. a jeho dôvodnosť z § 241 ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. Uviedla, že cieľom žalovanej 2/ je opätovne dosiahnuť odpojenie žalobkyne od elektrickej energie, aby sa žalobkyňa dostala do nevýhodného postavenia a ona si mohla klásť neprímerané podmienky ďalšieho zotrvania žalobkyne v Priemyselnom parku. Žalobkyňa je názoru, že sú splnené podmienky na pripustenie zmeny návrhu a že výsledky doterajšieho konania môžu byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd prvého stupňa vykonal rozsiahly výsluch a pripustenie žaloby je preto účelné. Pretože zmena návrhu nebola pripustená, došlo tým k odňatiu možnosti konať pred súdom. Krajský súd tým, že odmietol odvolanie žalobkyne, prejudikoval výsledok konania vo veci samej.

Žalovaný 1/ navrhol dovolanie žalobkyne odmietnuť a zároveň priznať žalovanému 1/ voči žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaná 2/ sa k dovolaniu žalobkyne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpená advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Dovolanie je prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b) odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 O.s.p.). V zmysle § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Pretože dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu nevykazuje niektorý zo znakov uvedených uznesení, je zrejmé, že ide o prípad, v ktorom Občiansky súdny poriadok dovolanie podľa § 239 ods. 1, 2 nepripúšťa. Odvolací súd napadnutým uznesením totiž odmietol odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., keď smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.).

Vzhľadom na obsah dovolania ako aj na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté vadou vymenovanou v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. V zmysle § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku či uzneseniu), ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí

do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. pritom nie je založená už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou vadou uvedenou v § 237 O.s.p., ale nastáva až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí. Dovolateľka v danej veci vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nenamietala a vady v zmysle § 237 písm. a/ až e/, g/ O.s.p. nevyšli najavo ani v dovolacom konaní.

Vzhľadom na námietky dovolateľky sa dovolací súd osobitne zameril na otázku opodstatnenosti jej tvrdenia, že v prejednávanej veci jej postupom súdu bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

O vadu, ktorá je z hľadiska § 237 písm. f/ O.s.p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde.

Podľa § 95 ods. 2 O.s.p. súd nepripustí zmenu návrhu, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenom návrhu. Súd nepripustí zmenu návrhu ani v prípade, ak by na konanie o zmenenom návrhu bol vecne príslušný iný súd. V takom prípade pokračuje súd v konaní o pôvodnom návrhu po právoplatnosti uznesenia.

Podľa § 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p. odvolanie nie je prípustné proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena návrhu.

Z obsahu spisu je zrejmé, že postupom odvolacieho súdu nebola žalobkyni znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré jej Občiansky súdny poriadok priznáva na zabezpečenie jej práv a právom chránených záujmov. O pripustení alebo nepripustení zmeny návrhu súd rozhoduje uznesením, proti ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 202

ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Odvolací súd odvolanie proti uzneseniu o nepripustení zmeny návrhu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. teda správne odmietol.

Pre úplnosť sa dodáva, že zmena žaloby nesmie byť v rozpore so zásadou hospodárnosti konania. To, či dôsledky určitého procesného postupu alebo úkonu sú v súlade s touto zásadou posudzuje súd. Ustanovenie § 95 ods. 1 O.s.p. dáva preto žalobcovi možnosť zmeniť žalobu (len) so súhlasom súdu; súd zmenu žaloby nepripustí (tiež) vtedy, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe (§ 95 ods. 2 O.s.p.). V prípade nepripustenia zmeny žaloby pokračuje súd v konaní o pôvodnej žalobe, pričom žalobkyňa môže uplatniť svoj nárok v novom konaní. Osobitne treba zdôrazniť, že úvaha, či výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred žalobcom požadovanou zmenou žaloby, (ne)môžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe, súvisí s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu a jeho myšlienkového postupu; preto táto úvaha patrí len súdu rozhodujúcemu o návrhu na pripustenie zmeny žaloby. Pokiaľ je ním súd prvého stupňa, žalobca nie je oprávnený napadnúť odvolaním správnosť tejto jeho úvahy, lebo odvolanie proti uzneseniu, ktorým sa pripustila alebo nepripustila zmena žaloby, nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. f/ O.s.p.). Ani dovolací súd, posudzujúci prípustnosť dovolania z hľadiska možnosti výskytu procesnej vady konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., nemôže prehodnocovať správnosť tejto úvahy súdu (porovnaj napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. februára 2010 sp. zn. 3 Cdo 234/2009). Prípustnosť dovolania preto nemožno vyvodiť ani z § 237 písm. f/ O.s.p.

K námietke dovolateľa, že súd vec nesprávne právne posúdil dovolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo osebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia).

Vzhľadom na to, že v danom prípade prípustnosť dovolania nemožno vyvodiť z ustanovenia § 239 O.s.p. a vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom

zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešným žalovaným 1/, 2/ vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobkyni, ktorá úspech nemala (§ 243b ods. 5 O.s.p v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd preto priznal žalovanému 1/ náhradu trov dovolacieho konania spočívajúcu v odmene advokáta za jeden úkon právnej služby – vyjadrenie k dovolaniu žalobkyne z 10. júna 2011, doručené okresnému súdu 14. júna 2011 (§ 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky v sume 85,50 € [57 / 2 (nejde o rozhodnutie vo veci samej) x 3 (tri určovacie výroky)], čo s náhradou výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu vo výške 7,41 € (§ 16 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu 92,91 €. Žalovanej 2/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože jej žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. septembra 2011

JUDr. Martin Vladík, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová